

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 997: Phật Nói Tất Cả Pháp Đều Từ Duyên Sinh, Ý Là Để Làm Sáng Tỏ Bản Thể Vốn Chẳng Sinh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 086)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Phật nói tất cả pháp đều từ duyên sinh, ý là để làm sáng tỏ bản thể vốn chẳng sinh.】

Ý nghĩa này càng sâu xa hơn, đích thực đây là cảnh giới của Bồ tát từ Bát địa trở lên rồi. Lời này rất khó hiểu, thế nhưng chúng ta lại nghe rất quen tai, trong bài kệ hồi hướng thường hay niệm “Hoa khai kiến Phật ngộ vô sinh” (Hoa nở thấy Phật ngộ vô sinh), “vô sinh” chính là tất cả pháp vốn dĩ chẳng sinh. Phật nói tất cả pháp do duyên sinh, vậy “duyên sinh” và “vốn dĩ chẳng sinh” có quan hệ gì với nhau? Thực ra mối quan hệ này vô cùng mật thiết, chỉ là do chúng ta thô tâm đại ý, chưa nghe hiểu được ý của Phật.

Duyên sinh tức là vô sinh, duyên sinh là huyễn hữu (cái có giả tạm). “Hyển hữu phi hữu, chân không bất không” (Hyển hữu chẳng phải có, chân không chẳng phải không), lời này chúng ta đã từng nghe qua; huyễn hữu chẳng phải có, diệu hữu cũng chẳng phải có. Diệu hữu chính là huyễn hữu, cũng chính là giả hữu; chân không chẳng phải không, hai câu này vốn chỉ là một sự việc. Trong “Tâm Kinh”, chúng ta thường hay niệm: “Sắc tức thị không, không tức thị sắc, sắc bất dị không, không bất dị sắc” (Sắc chính là không, không chính là sắc, sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc). “Sắc” là có, chính là huyễn hữu, là diệu hữu, do duyên sinh ra; “Không” là tự tánh, tánh và tướng không hai (tánh tướng bất nhị), tánh và tướng là một (tánh tướng nhất như). Tánh vốn chẳng sinh, thì tướng làm sao có thể là thật có được?

Nếu bạn chân thật thấu hiểu tất cả pháp đều do duyên sinh, thì bạn sẽ thấu tỏ được ý nghĩa của “Vô sinh pháp nhẫn”. Thế nào gọi là chứng đắc vô sinh pháp nhẫn? Nói cách khác, người chân thật thấu hiểu tất cả pháp do duyên sinh,

người đó liền chứng đắc vô sinh pháp nhẫn, khẳng định được tất cả pháp không hề có sinh diệt; đây chính là nhìn thấy được tướng chân thật của tất cả các pháp. Trong “Kinh Nhân Vương”, Đức Phật nói với chúng ta, đây là cảnh giới của Bồ tát từ Thất địa trở lên. Bồ tát chứng Vô sinh nhẫn thì Thất địa là hạ phẩm, Bát địa là trung phẩm, Cửu địa là thượng phẩm, ba quả vị Bồ tát này chứng vô sinh pháp nhẫn. Chứng vô sinh pháp nhẫn, chính là chân thật thấu tỏ được lý và sự, lý luận và sự thật của việc tất cả pháp đều do duyên sinh.